

Aan de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
per internetconsultatie

12 november 2018

betreft: Voorstel aanpassing geldigheidsduur verblijfsvergunning asiel

Geachte heer, mevrouw,

het bestuur van de Vereniging Asieladvocaten en juristen Nederland heeft kennisgenomen van het kabinetsvoorstel om de geldigheidsduur van verblijfsvergunningen die worden verleend aan vluchtelingen en subsidiair beschermingsgerechtigden te beperken tot 3 jaar.

De Vereniging Asieladvocaten en juristen Nederland (hiern: VAJN) maakt hier bij graag gebruik van de internetconsultatie en verzoekt u haar advies bij uw besluitvorming te betrekken.

De VAJN is bekend met het feit dat de Europese Richtlijnen een minimum beschermingsduur van 3 jaar voor Vluchtelingen, conform art. 24 van richtlijn 2011/95/EU eisen. De huidige verblijfsduur van 5 jaar voor tijdelijke verblijfsvergunningen asiel is daarmee ruimer dan het minimum.

De VAJN wijst op het feit dat de Europese richtlijnen slechts minimumnormen bevatten en dat daarvan door de lidstaten ten gunste van de vreemdelingen mag worden afgeweken.

De VAJN constateert dat het kabinet de huidige, voor vreemdelingen gunstigere, situatie wil wijzigen door de duur van de verblijfsvergunningen asiel terug te brengen tot 3 jaar. De VAJN begrijpt dat dit voorstel deel uit maakt van het uitgangspunt van het kabinet dat aan vreemdelingen niet meer dan de minimaal verplichte waarborgen moeten worden geboden.

In dit advies zullen wij uiteenzetten waarom handhaving van de 5-jarige verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in het Nederlandse systeem in vele opzichten verstandiger is dan de voorgestelde beperking tot 3 jaar.

Het vluchtelingenverdrag en de Definitie-richtlijn verplichten tot een gelijke behandeling van vluchtelingen met betrekking tot de toegang tot voorzieningen. De vluchteling die om verlenging verzoekt, en die ook met terugwerkende kracht ontvangt, is tijdens die procedure natuurlijk niet opgehouden om vluchteling te zijn. Zijn rechten zijn feitelijke toegang tot voorzieningen wordt tijdens die verlengingsprocedure wèl beperkt.

De 'hertoetsing' bij verlengingsaanvragen levert niet alleen voor de afdeling Asiel van de IND extra werk op, maar ook voor de afdeling gezinshereniging, voor de afdelingen toeslagen bij de belastingdienst, voor de diensten Werk en Inkomen bij de gemeenten, voor DUO (lening voor de inburgering) rechtbanken etc. En natuurlijk voor de advocatuur, die de burgers in allerlei extra procedures zal moeten bijstaan.

Volgens het voorstel, zal de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd na 3 jaar nog voor 2 jaar worden verlengd. Opnieuw met terugwerkende kracht. Na die 2 jaar zal dan opnieuw een verlening moeten worden aangevraagd, voor onbepaalde tijd, of weer bepaalde tijd, die ook weer inhoudelijk zorgvuldig zal moeten worden beoordeeld. Het hele verlengings- en besliscircus zal dan opnieuw moeten draaien.

Nog afgezien van de praktische nadelen en emotionele onzekerheid die dergelijke verlengingsprocedures met zich meebrengen, meent de VAJN dat dit ook tot onnodig veel kosten, extra procedures en bureaucratische problemen leidt.

De VAJN vraagt zich af voor welk probleem de voorgestelde verkorting van de verblijfsduur een oplossing zou moeten vormen en of dat probleem opweegt tegen de kosten en moeite die gepaard zullen gaan met de voorgestelde verkorting van de verblijfsduur.

De VAJN meent dat het samenhangend systeem van de Vreemdelingenwet, de Wetten Inburgering, Toeslagen, Werk en Inkomen, waarin steeds wordt uitgegaan van een tijdelijke verblijfsduur van 5 jaar onnodig wordt verstoord door het voorstel de duur van een verblijfsvergunning asiel te verkorten.

Namens het bestuur van de VAJN,
hooft